

ning for ham. Denne Bestemmelse er jeg for mit Bedkommende og Flertallet i sin Helhed bange for, og vi tør ikke tiltræde den. Man har fra Mindretallets Side iøvrigt søgt — den Indrømmelse skal jeg for mit Bedkommende gjøre — at holde de af det stillede Vædringer indenfor en nogenlunde rimelig Grændse, men man har efter vort Skjøn ikke rigtig taget sig i Agt for dog at aabne Udgang for Polititilsyn med Meierierne, og her er det netop, at Modstanden fra Befolkningen, navnlig i de senere Aar, i ikke ringe Grad er steget. Man kan ikke ude paa Landet skjønne, hvorfor man ikke maa have Lov til, under iøvrigt naturlige og junde Forhold, at søge at føre Udviklingen frem i det Spor, at man med Sikkerhed for den egne Eksistens kan drage den største Nytte af sin Bedrift, uden at man samtids næsten paa alle Omraader skal underkastes Polititilsyn og Mulktbestemmelser og Dit og Dat. Der er Noget i hele den nuværende Lovgivnings Retning, der egentlig tyder paa, at man i de forløbne nogle og tyve Aar, siden den almindelige borgerlige Straffelov blev givet, er kommen til det Resultat, at man bør stærke Straffebestemmelserne, medens man egentlig maatte vente, at den Oplysning og Udvikling, der i de senere Aar er kommen her i Landet, snarere skulde have medført en Nedgang i Straffebestemmelserne. Man har jo ganske vist her fundet, at den i det oprindelige Lovforslag fastsatte Mulkt af 500 Kroner dog kunde være for stor, og man vil indskrænke den ved at stille Vædringsforslag om at føre den ned til 200 Kr. Ja, her have vi egentlig et temmelig klart Bevis paa Forskjellen mellem Flertallets og Mindretallets Stilling. Flertallet kan ikke erkjende, at der i nogenomhelst Grad trænges til at faae Mulktstraffesystemet ført ind paa Meieriernes Omraade. Det er ogsaa anerkjendt fra alle Sider her i Salen og ogsaa fra Mindretallets Ordfører, at der egentlig ikke foreligger nogen Grund til at skride ind paa den Måde, hvorved man i Virkeligheden vil fortrædige Meieriudiviklingen. Desuagtet har jo det ærede Mindretallet ikke kunnet undlade at pille lidt ved Forholdene hist og her, søgt at skaffe Vegerne Udgang, søgt at skaffe Politiet Udgang; thi hvorledes kan man undgaa Politiet, naar man holder paa Mulktstraffesystemet? Man søger paa den Måde at paaføre Meierierne, saavel de samlede Andelslavere som ogsaa de enkelte Andelslavere, en efter vort Skjøn i dette Stykke unyttig Udgift. Vi have i Flugt med, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører, ment at burde indskrænke os til at

søge afhjulpen de enkelte Mangler, som det med nogen Rimelighed kan paavises ere tilstede navnlig ved Afsløbsforholdene, og have ogsaa forøvrigt ment, at forsaavidt der burde træffes videregaaende Bestemmelser med Hensyn til selve de hygieiniske Spørgsmaal, hørte det nærmest ind under Epidemiloven. Vi have derfor — jeg tror nok, jeg tør tilføie efter møden Overveielse — ikke kunnet gaa med til de af Mindretallet fremsatte Vædringer, navnlig fordi vi føle os forvissede om, at den Tankegang, der er oppe ude blandt Befolkningen til selv at værne om og hygge om Meieriudiviklingen, i Virkeligheden er stærkere, end hvis man skriver nogle Lovparagrafer op paa Papiret her inde, og man har paa den anden Side ikke turdet gribe forstyrrende ind i den Udvikling i Diebliffet, idet man har ment, at ved at tvinge Folk ind paa Forhold, som de ikke holde af, udsætter man sig i Virkeligheden for at komme til at sløve dem noget i den Iver, der iøvrigt er tilstede, for selv at ville værges sig mod alle de mulige Angreb, som kunne tænkes at fremstaa, paa Meieridriften, og det har Befolkningen vist, at den vil, idet den nu i mange Tilfælde, vistnok i de allerfleste, selv allerede er inde paa lignende Tanker som de af Mindretallet her fremsatte. Af disse Grunde skal jeg for mit Bedkommende tillade mig at anbefale det af Flertallet stillede Vædringsforslag til Lovforslaget, og jeg tror at turde tilføie, at skulde det vise sig at være nødvendigt — Noget, som vi iøvrigt dog i Diebliffet vistnok mangle bestemte Grunde for — at man gif videre i Lovgivningen paa dette Omraade, da vil selvfølgelig Flertallet være villig dertil, naar der foreligger Grunde, som man i det Hele maa anerkjende; men disse synes for Diebliffet ikke at være tilstede. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det ærede Thing at stemme for det af Flertallet stillede Forslag, som gaar ud paa at affatte Lovens saaledes som det er fremstillet i vore tre Paragrafer.

Brostenhuus-Schack: Den ærede sidste Taler brugte det Udtryk, at Mindretallets Forslag aabnede Udgang for Polititilsyn. Det forekommer mig, at det er noget af det Uretfærdigste og Urigtigste, der kan siges, om Mindretallets Forslag, thi Mindretallet har tværtimod ved sit Forslag villet bevirke, at der vilde komme meget mindre Polititilsyn, end der hidtil har været. Vi have jo foreslaaet, at det skal være Tilsyn enten af Sundhedskommission eller af Mænd, der ere udnævnte af Sogneraadene, og det er da ikke Politimesterens Mænd. Vi have ikke nævnt Noget omhelst om